

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

De Locustis, & Bruchis. Cap. iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

DE LOCUSTIS, ET BRUCHIS,

Cap. III.

S V M M A R I V M.

- 1 Locusta, & cætera id genus animalia, an possint excommunicari.
- 2 Pœna non est, nisi secundum legem, infligenda.
Excommunicatio solam ledit animam, ibidem.
- 3 Excommunicatio in irrationabilia non infligitur.
- 4 Locustæ, & cætera id genus animalia peccare non possunt.
Excommunicatio infertur ob peccatum mortale ibidem,
Excommunicatio non fertur in rationis expertem, ibidem.
- 5 Maledicere irrationabilibus est res vana.
- 6 Calamitates unde nobis eveniant.
- 7 Fiscus rapit, quæ non accipit Christus.
- 8 Idem quod supra num. 6.
Locustæ copiosa, Deo permittente, terræ fruges absument, ibidem.
- 9 Idem.
In excommunicationem non pauci incidunt, & quomodo, ibidem in fine.
- 10 Locustæ Aegyptum universam devastarunt.
Aegyptus, ob Pharaonis peccata, varijs affecta fuit angustijs, ibidem.
- 11 Idem quod num. 6.
- 12 Idem.
Idem, quod supra num. 1, ibidem.
- Milites commissarij, & alij rapiunt, quod non accipit Christus, ibidem.
- 13 Locustæ, & cætera id genus animalia non possunt excommunicari.
- 14 Musca in Hispania in fugam verterunt exercitum.
Idem, quod num. 6, ibidem.
- 15 Excommunicatio, ut justa sit, quæ concurrere debeant.
- 16 Excommunicatio, quando sit ipso jure nulla.
Idem, quod supra num. 4, ibidem.
Jurisdictionis defectus insanabilis, ibidem.
- 17 Paria sunt, quem non esse citatum, vel non esse legitime citatum.
Citatio est de jure natura, ibidem.
Agens, non agit, nisi in patiente bene disposito, ibidem.
- 18 Excommunicatio, an in ignorantem ferrâ possit.
- 19 Maledictio quotuplex sit:
Insans, furiosus, & hijs similes l. Cornelia non tenentur, ibidem.
- 20 Locustæ, & cætera id genus animalia, agunt natura instinctu, & copiosa terra fruges Deo permittente, absument.
- 21 Ficulnea, & alia à Domino maledicta.
- 22 Ficulnea habet sensum allegoricum.
- 23 Deus mirabilis in Sanctis suis, & illi universa parent.

- 24 Iacobus Nisibenus fonti, & puellis maledixit.
- 25 Arguere non licet à peccatoribus ad Deum, vel ad ejus Sanctos.
- 26 Corui à Sancto Cuthberto fugati.
- 27 Idem, quod num. 6.
- 28 Anguilla à S. Guilielmo Episcopo è lacu Lemano depulsa.
- 29 Calamitates, quomodo superanda, & abigenda.
- 30 Idem.
Locusta, quo remedio expellenda, ibidem.
- 31 Diabolo non maledicendum.
- 32 Bononie laus.
Bononia in calamitatibus ad Virginem confugit, & quomodo, ibidem.
Bononiensium solemnium supplicatio, ibidem.
Iustiniani Cardinalis laus ibidem.
- 33 Vestium Sancti Ioannis Apostoli mirifice operationes.
- 34 Idem quod num. 29.
Angelus Romæ super Adriani molem conspectus, ibidem.
Imago Deiparæ Virginis miranda operatur, ibidem.
- 35 Cælestis ira vindicta supplicationum remedio mitigatur.
- 36 In dubio is sensus sumi debet, qui actum validat.
- 37 Divina vindicta plerumque facit in terra fruges.
- 38 A Beato Aphrate, & à S. Theodoro locusta fuerunt fugata & quomodo.
- 39 Idem.
Pluvia cælitus impetrata, ibidem in fine.
- 40 Vespæ Phaselitæ fugarunt.
Ab uno Friando expulsa, ibidem.
- 41 Pius stylus expellendi locustas, & cætera id genus animalia.
- 42 Idem, quod supra, num. 30.
- 43 Idem.
- 44 Excommunicatio non fertur, nisi in subfidium.
- 45 Excommunicatio levibus causis non est incutienda.
- 46 Declarat num. 13.
- 47 Maledicere irrationabilibus est resjuperstitiosa.
- 48 Striges quandoque demonis opera de loco ad locum realiter transferuntur.
- 49 Striges quandoque realiter non deferuntur.
- 50 Striges an fantastice, & non verè in animalia convertantur.
- 51 Damon in energumenos, & cultores suos quid possit.
Damon potestatem habet super fantasiam hominis ibidem.
- 52 Satan non tantum animas, sed etiam corpora.
Christianorum indefessus oppugnat.
- 53 Malefici pythonici, & his similes evitandi.
- 54 Magni damni causam suis dedere cultoribus.
- 55 Idem quod num. 29.
Conjuraciones contra locustas, & cætera id genus animalia, quomodo fieri debent, ibidem.
Idem, quod num. 30. ibidem.
Orationis effectus, qui ibidem.
- 56 Miracula à quibusdam sanctis viris edita.
- 57 Idem.
- 58 Idem.

PLURIES quæsitum fuit, nunquid contra locustas, brucos, & alia ar-

malia irrationalia ad excommunicationis, & anathematizationis sententiam pro

pro damnis illatis, aut, ne in futurum inferantur, procedi possit: Et, quia supra alibi pluribus egi de excommunicatione, quæ contra peccatores infligitur, in hac quaestione pluribus fundamentis, & argumentis pro utraque parte factis, partem affirmativam pro damnis, quæ hujusmodi animalia inferre possent evitandis, tenuit Cassianus in ampliss. ejus consilio primo super hac quaestione facto in quinque partes divisio præcipue in 5. parte à num. 80. usque in fin. Ego autem ad præcedentia continuando, ejus opinionem minimè veram esse existimo rationibus infra scriptis.

2 Primò enim ꝑ pœna nunquam infligi debet, nisi per legem imposita reperiat, gloss. 2. in cap. 1. de jur. patr. gloss. in sum. in fin. 15. quest. 8. Felya. in cap. & si clerici, numer. 13. in fin. de judic. & in terminis Cassan. post plures per ipsum allegatos in dict. cons. 1. par. 5. num. 45. Pœna autem excommunicationis solam animam, non corpus afficit. cap. si habes, 24. quest. 3. & cap. si quis presbyterorum, de reb. Eccl. non alien. nisi per quaedam consequentiam. Quapropter est medicinalis, ut cap. multi, §. nos verò & ibi Archid. num. 8. 2. quest. 1. cap. 1. de sentent. excomm. in 6. gloss. fin. in cap. notandum, 24. quest. 3. Abb. in cap. non dubium, num. 8. de sentent. excomm. Gemin. num. 5. eodem tit. & Lazari can. quest. spect. 1. quest. 3. num. 1.

3 Ideò in hominem, ꝑ non autem in irrationalia, infligitur, cap. omnis Christianos, 11. quest. 3. cap. 1. & 9. de offic. deleg. dict. cap. 1. de sentent. excomm. in 6. & conc. Trident. in cap. 3. de resor. sess. 25. & quòd excommunicatio in rem inanimatam ferri non possit, Felyus in cap. eam te,

numer. 14. ver. secunda declaratio, de rescript. & Abb. in eod. cap. 1. & 9. numer. 4.

Secundò, ꝑ pœna excommunicationis non infligitur, nisi pro peccato mortali, cap. nemo Episcoporum, & ibi Archid. 11. quest. 3. & Navar. in cap. 27. num. 9. & 76. sed irrationalia, ut sunt locustæ, vermes, brucus, ærugo, mures, cæteraque id genus terræ frugibus undequaque infesta inanimata peccare non possunt; cum usu rationis careant: quod simile videmus in infante, & furioso, qui ex eo, quòd delinquere non possint, cum rationis sint expertes, nulla in eos promulgari potest excommunicationis sententia. Abb. in cap. ab excommunicatio, numer. 7. de rescript. Et, cum nullibi caveatur, quòd similia animalia possint excommunicari, in illa contra legum dispositionem excommunicatio non est extendenda,

Imò ꝑ irrationalibus maledicere in quantum sunt creaturæ Dei, est peccatum blasphemix; maledicere autem eis, secundum se consideratis, est otiosum, & vanum, & per consequens illicitum, ita inquit Sanctus Thomas 2. 2. quest. 76. art. 2. in corpore propè finem, D Gregor. in 4. moral. lib. 4. cap. 3. paulò post princip. Card. Tolet. in instruct. Sacard, cap. 13. circ. fin. ver. uno modo, ubi, inquit, considerando, ut creaturæ sunt Dei, ꝑ Quod hoc casu illis maledicere est peccatum mortales; Non autem, nisi justo Dei judicio, & permissione, ad fructuum devastationem dicta animalia deveniunt. Nam cum hujusmodi in mira multitudine, cujus non sit numerus, non segetes modò, & vineas, sed & arbores ipsas infestent, & destruunt; his homines affliguntur suppliciis, his pœ-

nis,

nis, divina sic flagitante iustitia, in Deum delinquentes plectuntur; nec ab re tam manifestum punitionis genus à Deo unquam iustificatur, ut inquit D. Hieronymus super Malach. relatus in cap. revertimini, §. verbum effusionis. 16. quast. 1. & ibi Io. de Turr. Crem. numer. 23. & Majol. de admir. nat. reb. colloq. 1. §. experti id sumus, & §. jam hoc pag. 39. 9 & 40.

7 Quæ, † licet ob innumera, eaque capitalia peccata, mortalibus soleant evenire, fit tamen sæpenumero, ut huiusmodi pœnas, ex non facta decimarum solutione luamus. Congruum est enim, ut in quibus delinquimus in illis feriamur arg. l. fancimus. C. de pœn. ut si illi decimam non dederis, tu ad decimam revoceris: dabis impio militi, quod dare negas sacerdoti. Majores enim nostri idèd copiis abundabant; quia decimas Deo dabant: modo autem, quia discessit devotio Dei, accessit inductio fisci, S. Augustinus relatus in cap. tributa, 16. quast. 1. cap. majores, ubi etiam Archid. num. 3. ead. quast. 7. & Card. Bellarm. in 2. contro. gener. de cler. c. 52. §. nota tempore, tom. 2. Nec enim debentur decimæ clericis, quia boni sunt, sed quia clerici sunt, prout tributa dantur Regibus, non quia probi, sed quia Reges, Idem Bellarm. eod. c. 25. §. alter error, ver. tertio quia.

8 De hac re † conqueritur propheta Ioel. & quasi memoranda, miraque dicturus ad attentiosem nos invitat auditum, dum ait. Audite hæc senes, & auribus percipite omnes habitatores terræ: Si factum est illud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum: super hoc filiis vestris narrate, filii vestri filiis suis, & filii eorum generationi alteræ. Residuum crucæ

comedit locusta, residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. Ioel Proph. in cap. 1. in princip. & Archid. in d. cap. revertimini in fin. 16. quast. 1. ibi Io. de Turr. Crem. numer. 23. idemque David cecinit. Et dedit æugini fructus eorum, & labores eorum locustæ, Psal. 77.

Alicubi tamen † ad tantum propriæ salutis contemptum ventum est, ut decimas, quæ de jure divino ecclesiis debentur, à clericis earum ministris totis viribus conentur subtrahere diversis modis, etiam violenter, & de facto, ad libitum anfractus tentantes, ut à laicis prædia jusque pascendi in eisdem prædiis ecclesiasticis, & jurisdictio ecclesiastica usurpentur: Unde fit, quod Dei decreta super solutione decimarum, & immunitate ecclesiastica non observentur: ex quo fames & siccitates oriuntur; aliaque mala nos undique circumveniant 3. Reg. cap. 17. & 18. & Rebuff. super concord. sub. rubr. de conclus. Later. conc. in gloss. ver. primò quadam, clerici que pluries, ac pluribus in locis, datis, gabellis, aliisque oneribus directè vel indirectè, indebitè gravantur: Et à Christianis fratribus, (maximè dolendum) ecclesiastica. qua de jure divino gaudere debent immunitate privantur, bonisque, ac juribus ecclesiarum, quæ sunt patrimonium Iesu Christi, ut probavi in c. 9. in si to. 1. sub diversis, & exquisitis modis spoliatur: ac leve peccatum ducunt nonnulli, Prælatos, ne sibi creditam jurisdictionem exercere possint, impedire. Nec desunt magistratus, qui ad talia connivere, & auctoritatem præbere videntur, quos paternè admonuit Card. Baron Quapropter non pauci excommunicationis sententiam à sacris

canonibus, sacroque concil. Trident. ut in cap. 11. sess. 22. de reformat. & Bull. Cœn. Domini isflictam, de qua pluribus in locis egimus, incurrunt.

10 Propter Pharaonis peccata † omnibus est notum, Ranas, Cyniphes, Cynomias, & omne genus mulcarum totam Aegyptum afflixisse, & in ipsam Pharaonis regiam, & ejus servos penetrasse, ex quibus tota terra Aegypti corrupta fuit. Exod. c. 8. mortuaque fuere omnia Aegypti animalia; Israelis verò animalia fuerunt intacta, ac illæsa: Pluitque Dominus grandinem super terram Aegypti, & grando, & 12 ignis mista pariter ferebantur, percussit grando, & omne lignum confregit: tantum in terra Gessen, ubi morabantur filij Israel, grando non cecidit: *ibid. Exod. cap. 9.* cum autem adhuc induratum esset cor Pharaonis, ventus vrens levavit locustas, quæ ascenderunt super universam terram Aegypti, & sederunt incunctis finibus Aegyptiorum innumerabiles, quales ante illud tempus non fuerunt, nec postea futurae sunt: operueruntque universam superficiem terræ, vastantes omnia; Devorata est igitur herba terræ, & quicquid pomorum in arboribus fuit. quæ grando dimiserat, nihilque omnino vrens relictum est in lignis, & in herbis terra in cuncta Aegypto, ut eodem Exod. cap. 10. & Psalm. 77. ver. & dedit erugini cum seqq.

11 Legitur etiam † quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui, ut custodias, & facias omnia mandata eius, venient super te omnes maledictiones istæ, & apprehendent te. Maledictus eris in civitate; maledictus in agro; maledictum horreum tuum, & maledictæ reliquæ tuæ, male-

dictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, armenta bouum tuorum, & greges ovium tuarum: maledictus eris ingrediens; maledictus eris egrediens: Mittet Dominus super te famem, & esuriam, & increpationem in omnia opera tua, quæ tu facies, donec conterat te, & perdat velociter, propter adinventiones tuas pessimas, in quibus reliquisti me. Deuter. cap. 28. & 32. Levit. c. 26. ver. quod si non audieritis. ferm. Thren. cap. 2. & dicto cap. revertimini, 16. *quæst. ubi Ioan. de Turrecrem. num. 22.*

Hodie verò, † quia hominum malitia valdè crevit, & crescit in dies super terram, præter super expressas maledictiones, fruges, quas non absument locustæ, bruchi, & alia Dei vindicis animalia, ac siccitatis immoderatæ pluvix, & urentes venti non destruunt (quæ tamen etiam nunc plerumque experimur) adurit pruina, evertit grando, & contuadit, ac repentina rubigo disperdit. Non hic commemoro quæ adunca latronum manus abipiat, quæ inopina incendii flamma devoret, in mandatio aquarum absorbeat, & cœlestia fluminum tela comminuant. Ad hæc, si quæ supersunt, executores, & exactores, quos vulgus commissarios appellat, in expletæ voraginis homines, exhauriunt; populus autem, quem pacis optatæ tempore hostis gladius non devorat, interdum peste, aliisque morbis infestatur, & incommodis, quæ à Deo mittuntur, cum omnia per ipsum facta sint, & sine ipso factum sit nihil. 10. cap. 1.

13 Primus omnium parens peccavit, innocens terra maledicitur: Eam enim Deus, nisi assiduo hominis labore excolatur, spinas, & tribulos germinare iussit, non idèò

Novum; sed ab ipsis mundi primordijs hæc 15
 via solebat Deus de peccatis nostris pœ-
 nis sumere, ac hominis contumaciam
 vindicare *Genes. cap. 3*, Quapropter, cum
 locustæ, & bruchus, cœteraque ejus ge-
 neris animalia, ob peccata hominum,
 excommunicationes, mandataque Dei
 contemnentium divinitus mittantur,
 soleatque Deus in creaturis irrationabili- 16
 bus, ut in humanum usum, & propter
 hominem factis hominem percutere: sen-
 tentiam excommunicationis, ac censuris
 in illas uti non debemus, sed orationi-
 bus, nec his remedijs sunt expellenda hu-
 jusmodi animalia. Si enim sunt, ut pijs-
 sime, verèque credendum est, talia flagel-
 la à Deo, cur ad sinistram potius, quàm
 ad dexteram deflectas? Cur Deum relin-
 quens, qui vulnerat & sanat, mortificat,
 & vivificat, ut 1, *Regum cap. 4*, ut te ab
 hisce liberet ærumnis ad alia confugas?
 Durum est sibi contra stimulum calcitra-
 re, *Act. Apost. cap. 9*, & *Cassian. eod. 17*
cons. 1, numero 58, Tunc tantummodò à
 tuis reptum te videbis angustijs, quando
 indè medicinam devotè poposceris,
 unde justa in te noveris flagella deve-
 nisse.

14 Sunt enim muscæ † Dei miraculo pec-
 cantium vindices, Capra enim in Hispa-
 nia Gerunda à Carolo Sicilia, & Philip-
 po Francorum Regibus, cum milites vim
 inferrent sepulchro Sæcæi Narcisi, mus-
 carum adeò ingens inde prodijisse tradi-
 tur multitudo, & in exercitū irruisse, tam
 infesto impetu, ut in fugam illum verte-
 rit, & ab incepto desistere coegerit, il-
 lata magna clade, ut post Baron, quem
 citat Majol. *de admir. natur. reb. colloqu. 5*,
 §, *Megareses pagina mihi 224*.

Excommunicatio enim, † ut sit justa,
 quatuor concurrere debent, jurisdictio
 excommunicandi: causa vera, & ratio-
 nabilis: monitio competens præcedens,
 & causa expressa in sententia, ut per Graf.
in decis. cap. 3, num. 5, par. 1, lib. 4, &
 Abb. *in cap. ab excommunicato, num. 5, &*
sequent. de rescript.

16 At hoc casu † deficit jurisdictio, & de-
 fectus jurisditionis est insanabilis, gloss.
 § *in clem. unic. de seq. poss. & fruct. l. 2, in*
fin. de pœnit. & Alciat. cons. 77, num. 8,
vol. 2, Non enim habent Episcopi jurisdi-
 ctionem excommunicandi animalia irra-
 tionalia, sed tantum rationalia, &
 pro peccato mortali, ut *cap. nemo Episco-*
porum, 11, quest. 3, cum alijs supra num. 4,
allegati, Vbicumque enim datur inhabili-
 tas, seu incapacitas in agente, vel patien-
 te, excommunicatio est ipso jure nulla,
 Abb. *in d. cap. ab excommunicato num. 5,*
vers. pro primo membro de rescript.

17 Deficit etiam citatio, seu monitio, &
 licet officio judicis detur illis procurator,
 & citetur, seu moneatur ad sententiæ
 nullitatem, paria sunt, quem non esse
 citatum, vel non esse legitimè citatum,
l. ea que, & ibi Bar. num. 1, & 2, C. quo-
modò & quando jud. Citatio autem est de
 jure gentium, seu naturali, *Clem. pasto-*
rali § cœterum defectus de re jud. Bald. in
l. fin. num. 3, C. de leg. & Alex. in cons. 11,
num. 1, lib. 7, & sic, ut pars possit compa-
 rere, & postea deliberare, an cedere ve-
 lit, vel contendere. Animal verò, quod
 ratione & anima careat, hæc facere mi-
 nimè potest, & ideò illa ficta citatio nul-
 lius esse roboris, vel momenti. Quilibet
 enim actus necessariò explendus, validè
 debet expleri: & agens non agit, nisi in
 pæ-

patientem bene disposito, ut per Abb. d. num. 5, vers. & in dubio.

18 Procuratoris datio ꝛ citationes processus, & quidquid in processu fabricatur, à dictis animabilis ignoratur, & ignorans excommunicari, & anathematizari non potest, ut inquit tex. in cap. ut animabus, de constit. in 6. & ibi gloss. in ver. sententijs, & idè non subsistunt in jure plura deducta, per Cassanum, virum alioqui utriusque jurisdoctis. super judicis competentia citationibus, & validitate processuum contra dicta animalia fabricandorum, de quibus in eod. conf. 1. par. 2. 3. & 4.

19 Eadem ratione, ꝛ nec propria auctoritate ordinaria, ut in se ipsis sunt, maledici possunt. Maledictio enim est duplex, scilicet, culpæ, & pœnæ, Archid. in d. cap. Revertimini, num. 1. 16. quæst. 1. Sed irrationabilia culpa carent, prout etiam carent infans, & furiosus, qui, si hominem occiderint, lege Cornelia non tenentur cum alterum innocentia consilij tueatur, alterum verò status infelicitas excuset, ut l. infans. ff. ad l. Cornel. de se. car. cap. illud relatatum, 15. q. 1. Iul. Clar. in prax. crim. 5. fin. quæst. 60. vers. sed, nunquid, & ver. item quæro, lib. 5. quæ conclusio procedit, etiam in frenetico, infano, demente, seu mentecapto, Bal. in c. 1. in fin. an ille, qui inter Fra. Dom. de feud. Alex. l. exacto, nu. 34. ff. de vulg. & pupill. substit. & post plures per ipsum allegatos, Farinaci in sua praxi crimin. tom. 1. par. 2. quæst. 94. nu. 2.

20 Ad hæc ꝛ locustæ, bruchi, erucæ, & similia faciunt, quæ de jure naturæ sunt, illis concessa: omnibus enim animalibus natura datum est, sive rationalia sint

sive irrationalia, ut undequaque sumere sibi possint, unde alantur, Gen. cap. 1. in fin. gloss. in cap. omnes leges & ibi Archid. num. 7, dist. 1. & cap. discipulos, ubi etiam gloss. in ver. fame, de consecr. dist. 5, quod etiam dictis animalibus, cum in copia majori solito id faciunt, propter peccata hominum est permittum à Deo, ut dict. Psalm. 77. ver. & dedit erugini, &c. & Psalm. 104. in vers. dixit, & venit locusta, bruchus, cujus non erat numerus cum seq. & d. cap. revertimini, §, verbum effusionis, 16. quæst. 1, & non esse dubitandum, quin ira Dei sit hic locustarum importunus adventus, post Liu. dec. id. 1, lib. 9, Orof. Eutrop. & Sanctus Augustinus de Civitate Dei, lib. 3, cap. 31, quos citat, testatur Majol. de admir. nat. reb. col. 5. pag. mihi 144, §, non est dubitandum cum seq. cujus mali Sicilia, & Italia hoc seculo maximo cum detrimento participavit, ut pluribus adhuc in humanis agentibus est notum.

Nec illud obstat, ꝛ quod si non valet, quod ago, ut ago, valet in quantum valere potest, Roman. in l. stipulatio §, si quis num. 21, ff. de verb. oblig. & idè, si non valet citatio, valet tamen excommunicatio, seu maledictio, quæ etiam sine citatione ferri potest, argum. desumpto à ficulnea à Domino maledicta Matth. 6, 21. & Marc. 6, 11, quodque Dominus maledixerit terræ in opere suo Genes. cap. 3, & cap. cum sancti §, item scriptura, 24, q. 3, & serpenti Genes. eod. cap. 3, & aliorum, de quibus pluribus agit Cassan. in d. conf. 1, par. 5, num. 120.

Nam responderetur, ꝛ maledictionem ficulneæ, terræ, ac serpenti in Aictam, aliaque per Cassanum supra deducta,

- sanctum habere allegoricum, & supra in poenam peccati facta fuisse, ut homo ex via, hoc est, per terræ sterilitatem puniretur, Sanctus Thomas 2, 2, q. 76, art. 1, in respons. cap. & ut serpens homini infidiaretur, & perpetua inter ipsos intercederet inimicitia, Gen. 3, cap. 3.
- 23 Deo enim † cæli, terræ, & universorum, quæ in eis sunt, conditori, Genes. cap. 1, cuncta, sive rationalia sint, sive irrationalia, promptè seruiunt, & obediunt, uti omnipotenti. Id simile ple-
rumque præstiterunt sancti homines virtute Dei operantis, qui est mirabilis in sanctis suis, Psalm. 67, in fin. His montes, aquæ, demones, feræ, aliæque universi generis animalia paruisse leguntur. Ac de miris hujusmodi sanctorum operibus plenè passim habentur historiæ, sed illud divinitus speciali prærogativa illis concessum fuisse constat, ut testatur Proph. in d. Psalm. 67. ver. mirabilis Deus &c. & in sacris litteris abundè probatur.
- 24 Iacobus Nisibenus Episcopus † descendens in Persidem, juxta fontem puellæ quadam objecta verecundia, detecto capite detrahitque vestibus impudentibus oculis sanctum virum spectabant: quam rem vir Dei ægrè ferens, volerique divinam virtutem ad tempus pluribus manifestam facere, fonti maledixit, & confestim aquarum cursus exaruit, maledixit etiam puellis, & impudentiarum juventutem immatura canitie punivit: Nam cum res verbum subsequuta esset: capillorum nigredo in candorem mutata est, ita ut puellæ novis arborum plantis similes evaderent, quas verno tempore appropinquante, autumnalibus folijs
languere videmus in Philot. & Majol. de
- admir. nat. reb. coll. 4, §, non semper, pag. mibi 166.
- 25 Cæterum † non valet argumentum ab hominibus peccatoribus ad Deum, aut ad ejus sanctos. Quia est contra regulas dialecticorum argumentari à minori ad majus affirmativè, ut post Bald. in l. conventicula, C. de Episc. & Cler. quem citat tenet Navar. in cons. 30. secundum ultimam impressionem Romanam, num. 1. de poenit. & remiss. tom. 2.
- 26 Sanctis † non solum locustæ, sed etiam quadrupedes, & aves cæli divina virtute parvere. Corui, quando molestissimi sua garrulitate sancto Cuthberto, & fratribus fuerant in insula Farnæ, jussi abire, omnes ab insula exularunt, sancti viri præcepto obsecuti, & quando ex eis unus ad ejus pedes convolans, velut erroris sui veniam petijt, illi parcens vir sanctus, ut in insula solus ipse degeret cum sociis, permisit: at ille mox evolans, & sociam inventam reducit, & soli in insula ex omni coruorum multitudine permanserunt, fugatis alijs non modo coruis, verum etiam alijs avibus, quæ, aut quieti monachorum, aut frugibus damna inferrent, ut testatur Bed. in vita ejusdem sancti Cuthberti apud Surium, cap. 19. & 29 tom. 2. & idem Majol. eod. lib. colloq. 6. §. sancta, quæ pag. 294. & Deus pavit Heliam per corvos, qui deferebant ei panem, & carnes vesperi, ut 3. Reg. cap. 17. ijdem Paulo primo eremitæ annonam in deserto ministrarunt, jubente Deo. Hieron. tom. 1. idem, & alijs innumeris Dei cultoribus contigit, quos longum esset recensere.
- 27 Thesauri, † Hierico anathematizati leguntur: sed propter peccatum civium

10f. cap. 6. Peccato Amalechitarum animalia eorum sunt iussa interfici. 1. Reg. cap. 15. Peccato Aegyptiorum possessiones eorum grandini traditæ, primogenita, & iumenta eorum morte consumpta sunt. Exod. cap. 9. Et peccato Israelytarum Arca Domini Philistæis tradita fuit 1. Reg. cap. 4. & eodem cap. Ecclesia, ubi etiam Archidiac. num. 4. 1. quest. 4.

28 Pluribus tamen exemplis † probare conatur, Cassanæus in dicto conf. 1. par. 5. à nu. 126. usq; in fin. virtute excommunicationis, anathematizationis, & maledictionis dictas locustas, mures, limacas, & huiusmodi animalia, à vineis, prædijisque fugari, adducens, præ cæteris, exemplum, anguillas scilicet à lacu Lemano Geneurensi hoc remedio recessisse: pro quibus adducit diversas formas processuum, & sententiarum de quibus loco proximè citato à diversis Vicarijs Episcopalibus pluribus in locis in Regno Gallia fabricatis, quorum praxis non approbatur à Iul. Claro, qui de ea verba facit in pract. crim. lib. 5. §. fin. quest. 99. vers. non est etiam, neque à Majol. qui huiusmodi Dei iram ab hominibus vitæ sanctitate facile everti posse testatur in eod. lib. colloq. 5. §. nemini illo, & quod attinet ad anguillas, paruerunt mandatis, & præceptis factis à S. Guilielmo Episcopo Ausanensi, ut per Martin. del Rio. disquis. magis. lib. 3. par. 2. quest. 4. sect. 8. §. tertio, licet tom. 2. sed, ut dixi, ab actionibus sanctorum ad actiones hominum peccatorum, non licet arguere. Sancti enim per fidem vicerunt Regna Paul. ad Hebr. cap. 11.

29 Dictis processibus † contra dicta animalia formatis, sententiaque lata, præ-

supponitur primò, animalia huiusmodi manifestum esse divinæ ultionis indicium, Iude parochiani cuiusque Parœciæ fideles docentur, & admonentur, ut de divina confidentes clementia, transgressores mandatorum Dei, & omnia eorum crimina, quibus omnipotentiam hætenus offenderunt, lacrymis abstergeant, vitiorumque incendia contritionis aquis extinguant, & ad sacramentalem confessionem, si opus fuerit, accedant culpæ omnium fœcem purgaturi, qui verò censuris fuerunt irretiti, miserandum eorum statum agnoscentes, ad piæ matris ecclesiæ gremium redire, rupti, amissique fœderis gratiam implorare, omnesque, & singuli, ante supremi parentis conspectum pias preces patronorum suorum patrocinium rogantes, indefessè debent effundere, ut per Cassan. conf. 1. par. 5. nu. 126. vers. pestes huiusmodi, & §. igitur Christi. Hac medicina tanta malorum rabies abigenda: hoc remedio infensa nobis omnipotentis ira mulcenda.

30 Quodque † in his casibus melius quisque sibi consulat, si supplicationibus, jejunijs, & orationibus tantum mali festinet avertere, quàm maledictionum superstitionibus in hære testatur per Proph. Dominus, & præsertim in Psalm. 49. Invoca in die, inquit, tribulationis: eruante, & honorificabis me: & in alio loco. Clamabit ad me, & ego exaudiam eum, cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum, Psalm. 50. & Psalm. 119. Ad Dominum cum tribulerer, clamavi, & exaudivit me, Et clamaverunt ad Dominum, cum tribularentur, & de necessitatibus eorum libe-

ravit eos *Psal. 106*, & alibi. Ego autem ad Deum clamavi, & Dominus salvavit me *Psal. 54*, & in tribulatione dilatasti me, *Psal. 4*.

31 Ideo, ¶ non maledictionibus, aut excommunicationibus dicta animalia expelluntur, ut quamplures simplices, levesque homines falso credunt: cum nec Diabolum ipsum divini nominis, humanique generis hostem hujusmodi mucrone confodere liceat, precibus ad Deum jejunijs, eleemosynis, supplicationibus, lacrymis, ac sanctissimis Pœnitentiæ, & Eucharistiæ sacramentis, signo crucis, & aquæ benedictæ aspersione locustæ ipsæ, cæteraque hujusmodi pestes effugantur, ac pereunt, ut post Lipomanum *tom. 7*, quem citat, testatur *Majol. de admir. nat. reb. collog. 5. 8*, nemini illo tempore pag. mihi 246, vers. propterea. His principaliter medijs ubi fuere Vicarij, & officiales Episcopales Heduen. Lugdun. & Matiscon. in Gallia à Cassan. qui supra relati in *dicto. cons. 1. par. 5. num. 127. & seq.*

32 Et in hoc ¶ optimè, sanctissimèque sentit religiosissima multisque nominibus memoranda Bononiæ civitas. Illa enim inter innumeratas urbis dotes, illustriaque illius reipublicæ ornamenta, quibus sibi, præ cæteris immortalitatem peperit, illum nunquam satis laudatum, ac multis sæculis commendandum morem amplexa est, ut calamitatibus afflicta, non ad execranda divinæ iræ flagella confugiat; sed aliud verius, præsentisque nacta remedium, se precibus totam ad Dei numen placandum gemebunda convertat. Quod, ut breviori, ac faciliiori via assequatur, ad Divam Virginem parentem sibi amantissimam, advocatamque fidif-

simam nihil morata, procurrit, ad illius pedes projecta, procumbit, non illinc prius discessura, quam voti compos facta fuerit. Inde certa peti suffragia, illiusque numen supplicanti urbi semper adesse cives ipsi pluries cognoverunt apertissimaque inde subsidia fuerunt experti. Quare, ubi primum, vel ingruentium pluviarum inundatione, vel nimia celi siccitate terræ fruges laborant, aut alij cives siccitate affliguntur angustijs ad Divi Lucæ ædem in monte, qui Guardix appellatur; non longo itinere ab urbe sitam, pia quadam civium sodalitate Antistitis, civiumque omnium consensu, atque consilio se recipiunt. Inde thesaurum illud sacrum, ac memorabilem tabellam, scilicet, illam insignem, quæ imago Deiparæ Virginis ipsius D. Lucæ manu (ut historici tradunt) depicta cernitur, & quæ Constantinopoli, & sacrosancto Sophiæ templo, divino monitu, mirabiliter delata fuit, Bononiam, longo instructo agmine, deferunt. Cui adventanti Aariani, cæterique magistratus una cum clero, atque omnibus Religiosorum ordinibus ad portam, quæ Saragotia appellatur, occurrunt. Illius adventus civitas tota sic gestit, eaque fertur lætitia, ac si jam optata cives fuerint consecuti. Aded lætatur respublica, ut mœnia ipsa fenditis commoveri videantur. Sacra illa effigies apud Virgines D. Matthiæ honorificè collocatur. Interea publica indicitur supplicatio, ac per urbem solemnè pompa universo cleri, populi que comitatu ingenti honore sacrosancta circumfertur imago, quam sub pretiosa umbella, varijs margaritis, tot quibus, alijsque innumeris ex auro, &

argento

argento monilibus decorata, aureo diademate, regiaque palla fulgentem canonici ipsi metropolitanæ ecclesiæ, alijque sacerdotes suis humeris toto triduo gestare lætantur. Præcedunt casta puerorum, puellarumque agmina, omnium civitatis artium collegia. His adjunguntur devotæ albarum sodalitates, quàm plurimæ pijs precibus Divam Virginem rogantes, quæ longo ordine cum suis vexillis insigni ornatu distinctæ procedunt. Adfunt, & huic sacratissimæ pompæ, piæque operam præstant ipsi urbis ab Apostolica Sede Legati pro tempore, existentes. Inter quos hodie Cardinalis Iustinianus, nunquam satis laudati nominis Princeps integerrimus, qui ut cæteras viri virtutes taceam, per quas in præsens felix Bononia pace, non tam oprata, quam firma, potitur ea pietate, religione sacris hujusmodi, alijsque publicis supplicationibus adesse conspicitur, ut verum cunctis devotionis exemplar videatur. Præsens sibi quoque dum residere conspicitur, & ipse urbis Antistes cum universo, tam seculari, quam regulari clero adest, & Vexillarius Iustitiæ (qua nulla major in urbe dignitas) cum splendidissimo senatorum ordine, sibi ciribus, pijs officij causa, præcinentibus. Hos cæteri magistratus, patritij omnes, almique gymnasij doctorum corona mira pietate, ac devotione affectantur. Tantus deinde populi numerus profertur, ut fateri audeam in tanta urbe, haud reperiri, qui hisce supplicationibus non intersit, hic non solum preces, sed & lacrymæ effunduntur: tantaque civitatis est devotio, ut, ne noctu quidem, ab oratione cessetur. Servilia opera in

urbe fiescunt: & quisque pœnitentiæ Eucharistiæque Sacramentis munitus, & publica civium vota, & privata Virgini sacratæ commendat. Hinc evidens supremæ parentis favor aspirare, omniumque cœlitum caterva urbi favere conspicitur. Nam, quàm primùm peracta est tridui illius deprecatio, sacraque tabella in montem suum est restituta, opratæ primo die cadunt de cœlo pluvix ac serenitatis, tranquillitatisque donum mirabiliter obtinetur. Nec semel quidem, sed semper alijs etiam urgentibus necessitatibus, hujus sacræ imaginis deportationem salutarem Bononiensis experti fuere, ut per Sigon. de Epif. Bonon. in Vita Nicolai Albergati, lib. 3. Nam civitas aliquando gravi peste, ingentique pœnuria affecta, ad extremumque discrimen adducta, hoc solo remedio liberata fuit. Quare ut Virgo sacratissima, quæ in cœlis pro illis aduocata sedet, majori religione colatur, ac civitas singulis annis tanti numinis patrocini adjuvetur, triduo solemnium rogationum, quæ in tota Christi Ecclesia ante diem festum illius in cœlum Ascensionis de more celebrantur eadem, & eodem ordine illius sacræ imaginis sit deportatio: quibus supplicationibus, cum semper, dum in illa urbe Vicarij Archiepiscopalis munus gessi, præsens interfui, vota mirabiliter impetrata conspexerim, haud potui, tam commendandum devotionis, & pietatis exemplum reticere.

Idem ꝑ apertissimè experiebatur Roma Gregorij Magni tempore, quoniam in Basilica Constantiniana Sancti Ioannis Apostoli, vestes asservabantur, quæ & siccitatis tempore elatæ, pluviam conferebant

ferebant, & contra inundationibus
ferenitatem dabant Ioann. Diac. in Vita
ejusdem Gregor. lib. 3. cap. 58. & 59. & 36
Majol. de admir. nat. reb. colloq. 1. §. hac
siccitas, & §. praterca orationibus, pag.
mibi 33. & 34.

34 Idem Gregorius † saviente in Vrbe
gravi pestilentia religiosam in die Do-
minicæ Resurrectionis anni 591. suppli-
cationem instituit, atque solemnè pom-
pa sanctam Virginis Dei genetricis ima-
ginem exaulit, quæ D. Luca manu affa-
brè ad vivum expressa in æde Divæ Mariæ
ad Præsepe, quæ major modo dicitur,
eximia populi Religione asservabatur.
Tunc, gratulantibus Deo omnibus; ecce
Angelus sanctam Virginem his vocibus è
coelo alloquens, est auditus; Regina Cœ-
li lætare, alleluya, &c. Haud multò post
Angelus super Adriani molem stans, ac-
strictum mucronem vagina recondens,
conspectus est. Quo viso Gregorius exhi-
laratus, converso ad populum ore, bono
omnes, inquit, animo estote. Nam op-
tatus divinæ iræ, ac furentis, jam pridem
pestilentia finis, Deo ipso annueate,
ostenditur. Atque ita morbus ille elan-
guit, & optata salubritas consecuta, Si-
gon. de Regn. Ital. lib. 1, pag. mibi 39,
& 40.

35 His, & alijs, † quæ undique peti pos-
sunt, exemplis satis comprobatur cæle-
stis iræ vindictam hoc remedio mitigari.
Nam se convertentibus, inquit, Domi-
nus, & implebuntur aræ frumento &
vino, & oleo torcularia redundabunt,
& reddam vobis annos quos comedit lo-
custa, bruchus, rubigo, & eruca, Joel
Proph. cap. 2, post med. & Ninivæ con-
versæ ad Dominum, pœnitentiæ, & ora-

tionibus veniam impetrarunt Ioan.
cap. 3.

Cùm igitur † prædicti Vicarij, de qui-
bus Cassianus sibi postea contrarius,
duobus remedijs usi fuerint, jejunijs,
nempe, orationibus, processionibus, sa-
cramentis, signo crucis, & aqua benedi-
cta, quod est præcipuum, & altero, ex-
communicationibus, scilicet, & maledi-
ctionibus, quæ sunt otiosa, & vana,
& per consequens illicita, ut per D. Tho-
mam 2. 2. dicta quest. 76. & cap. 1.
potius est judicandum, quòd orationibus,
signo crucis, & aquæ benedictæ aspersio-
ne, quæ licita sunt, dicta animalia Dei
virtute recesserint, quàm altero remedio.
In dubio enim debet sumi sensus, qui
actum licitè valere faciat, l. quoties, in
stipulationibus, & ibi Iac. num. 1. ff. de ver-
bor. obligat. Roman. cons. 353 in fin. &
Gabr. commun. conclusion. lib. 7. de malef.
concl. 2. num.

37 Ne hic negare auserem, † quin divi-
na in terræ fruges sæviat plerumque vin-
dicta, ex eo, quòd plures in oppidis, &
civitatibus immunitati ecclesiasticæ pa-
rum faventes, aut alijs ex causis, excom-
municati reperiantur, quia, si ad salutis
portum per restitutionem, se revoca-
verint, peccato se liberasse apparebit;
tunc Dei erga suos clementia converti-
mini, inquit, ad me: & ad vos ipse con-
vertar. Laboribus suis fideles suos frui
permitteret. Et locustæ virtute Dei se
recipient, bruchus, mures, ceteraque
animalia, terræ frugibus infesta, oratio-
nibus signo crucis, vel sola aquæ benedi-
ctæ aspersione peribunt, aut fugabuntur,
ut simile quid de Provincia Aultrialis,
Saxonum traditur; in qua cum toto,
nunquam

nunquam dum infidelitatis tenebris obvolverentur, pluisset triennio, mox Vulpedi solertia, habita Christi fide, ac divino baptismo suscepto, in tantam copiam ingruerunt pluvia: ut campifœcunditate ubique exuberarint, ut testatur Bed. in *Aug. hist. lib. 4, c. 13*, & Majol. *de admir. nat. reb. colloq. 1, §, & siccitas pagina mihi 32.*

38 Beatus item Afrates † quomodo locustas fugaverit testatur Theodor. in illius vita sequentibus verbis. Iam verò dicunt, etiam, quòd cum locustæ aliquando regionem repente invassent, & instar ignis omnia consumerent, segetes, arbores, prata, & nemora, venit ad eum quidam vir pius rogans ut opem ferret unum quidem agrum habenti, ex eo autem, & se, & uxorem, & filios, & familiam alenti, à quo etiam imperatoria exigere tur collatio, sic ergo rursus Dominicam imitans benignitatem, iussit ad se adferri congium aquæ. Postquam autem aquæ congium attulit, is qui orabat, siquidem 40 manum imposuit; Deum autem est precatus, ut fluentem impleret divina virtute, deinde finita oratione, iussit, ut in prædij limitibus aqua aspergeretur, qui eam attulerat, fecit, ut iussus fuerat, idque fuit illis agris pro vallo sacrosancto, & inexpugnabili. Nam usque ad illos fines restantes, & circumvolantes locustæ, instar exercitus, rursus retrocesserunt, benedictionem impostam extimescentes, & veluti quodam freno suffocata, & ultra progredi prohibita. *Mal. de acq. bened. sect. 3, cap. 4, 5, num. 12, & 13.* & idem Majol. *de admir. nat. reb. colloq. 5, §, memini.*

39 Simili modo † eadem aqua benedicta

fuerunt fugata à Sancto Theodoro, ut testatur Metaphrast. *in ejus vita, Marf. eod. cap. 5. num. 41, & 42.* & Beatus Vincentius iussit afferri aquam benedictam, deinde cum clericis, qui eum affectari solebant, hymnos canentibus, ad singulas Murciæ civitatis Hispaniæ citerioris portas accessit, stansque in illarum medio contra ea loca, in quibus dicta animalia grassari dicebantur, sacratam aquam asperxit, & ecce postridie omnia extincta sunt reperta, & intra paucos dies agri, & vineæ adeò restituta fuere, ut illo anno nulla fuerit penuria subsequuta, ut testatur Petr. Raul. *in ejus vita lib. 3, ad fin. Marbl. ead. sect. 3, cap. 6, num. 46.* Id etiam, & alijs probat exemplis, idem Majol. *de admir. nat. reb. eod. §, memini,* & Elizeus terram Hierico, quæ sterilis erat, aqua asperxit, quæ fructus postea produxit copiosissimos *Reg. lib. 4, c. 2, infra & Marf. ead. sect. 3, c. 2, num. 39.*

Vesparum † etiam aliquando tanta copia superabundavit, ut oppida deleverint: Nam Phaselitas vesparum fugarunt, ut testatur Eliam *hist. anim. lib. 11, cap. 28.* Quare apertissimè spectatur Christi virtus, & gratia, quàm suis infundit fidelibus levis. Vnus enim Friandus vesparum multitudinem, quæ integram Phaselitarum plebem fugarat, solo signo crucis abegit. Idem etiam apud Naumaticam Urbem præstitit: Nam cum messorum ab innumera vesparum vi, aculeis infixis, vexarentur, Friandus oratione præmissa, adhibito eodem crucis signo, fugavit. *Gregor. Turon. in ejusdem Friand. vit. & Majol. de admir. nat. reb. eod. colloq. 5, §. accedit, & aliud pag. mihi 243.*

M m m m

Hodie

- 41 Hodie verò † pius stylus inolevit, quo Univerſitates ad huiusmodi infeſta, & damnoſa animalia expellenda, & agrorum fertilitatem à Deo impetrandam à ſummo Pontifice generales facultates abſolvendi obtinent, quarum vigore Epifcopus pontificaliter indutus, vel Vicarius generalis abſolutionem concedit tenoris infraſcripti.
- 42 Univerſitates, † & Homines huius terræ N. hac vice auctoritate Sanctiſſ. D. N. Pauli Papæ V. nobis in hac parte conceſſa abſolvimus à quibuſvis excommunicationis, ſeu maledictionis ſententijs, cenſuris, & pœnis quocumque modo per eos ignorantèr incurſis, ſine tamen alicujus præjudicio.
- 43 Item ex parte Omnipotentis Dei, ac dicti Sanctiſſ. D. N. Papæ omnium dictæ Terræ perſonas utriuſque ſexus agror, poſſeſſiones, & bona quacumque benedicimus.
- 44 Præterea omnibus ijs, qui conſeſſi, & contriti poſt expletum jejunium, ſacram Communionem ſumpſerint, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remiſſionem concedimus, & elargimur.

BENEDICTIO SEMINVM OLEORVM & Leguminum.

Adjutorium noſtrum, &c. Domine exaudi, &c. Dominus vobifcum, &c.
Oremus.

DE Domine petimus, & rogamus, ut hæc ſegetum, fructuum, oleorum, leguminum, & herbarum ſemina oculis tuis ſerenis aſpicias, ſicut enim teſtatus es Moysi ſamulo tuo in Terra Aegypti, dicens: dic filiis Iſrael. cum ingreſſi fuerint terram Promiſſionis, quam eis Dominus Deus daturus eſt, primitias frugum ſuarum offerant ſacerdotibus, & erunt benediſta, ita, & nos oramus Domine auxilium miſericordiæ tuæ ſuper hæc ſemina, ex quibus fructus de terra ſuſcipere ſperamus, ut non grandio illa ſuccidat, non turbo tempeſtatis detruncet, non aquarum inundatio abducat, non aëris immutatio exterminet, ſed tua ſancta bene † dictione munita, fructifera, & ſuperabundantiæ propter animarum, & corporum humanorum utilitatem, & uſum ad pleniffimam maturitatem perducere digneris. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Aspergatur aqua Benediſta.

Oremus.

PReces noſtras, quaſumus Domine clementer exaudi, ut qui juſtè pro peccatis noſtris affligimur, & avium, vermium, murium, locuſtarum, & aliorum animalium perſecutionem partimur, pro tuæ nominis gloria, ab ea miſericorditer liberemur, ut procul à tua potentia expulſi, nulli noceant, & hos campos, agror, poſſeſſiones, vineas, prædia, & aquas in tranquillitate dimittant, quatenus ex eis ſurgentia, & orta tuæ majeſtati diſerviant, & noſtra neceſſitati ſubſerviant. Per Chriſtum, &c.

Ore.

tribuas, vinearum quoque & arborum sætus, proventusque omnium rerum, atque ab ipsis omnibus pestiferum fidus, tempestatis procellam, & grandinis fragorem, & universa mala amovere digneris, Per Christum, &c.

Oremus.

Omnipotens sempiternæ Deus, multiplica super nos misericordiam tuam, & preces nostras benignus exaudi, ut in fruges omnes præsentis, & futuræ sæculorum tuorum veniat sperata bene & dictionis ubertas, ut repleti de frugibus tuis in tuo nomine, de tua gratia semper exultent. per Dominum, &c.

Oremus.

Omnipotens æternæ Deus, Majestatem tuam supplices exoramus, ut omni tempore hujus Terræ segetes ad maturitatem fertilitatis perducere digneris, ut esurientium animæ bonis affluentibus replearis, & egeni, pauperesque laudent nomen tuum. Per Christum Dominum nostrum Amen.

Oremus.

Misericordiam tuam Domine supplices exoramus, ut animalia sæculorum tuorum, sive quæ infirmitate, aut morbo vexantur, sive quibus infirmitates, ac morbi imminet, in nomine tuo, atque tuæ bene & dictionis virtute sanentur, infirmitatesque omnes arceantur, extinguaturque in eis omnis diabolica potestas, & ne ulterius agrotent, tu eis Domine sis defensor, ac remedium sanitatis. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, Qui tecum vivis, & regnat in unitate Spiritus sancti Deus &c.

Aspergatur aqua Benedicta.

Auctoritate etiam ordinaria poterunt locustæ, bruchus, & hæc similia animalia modo præmissa, incipiendo, ut supra, adjutorium nostrum: Te, Domine petimus, &c. Et proseguendo usque in finem exorcizari segetes, fructus, & agri benedici, quod si firma fide hoc fiat, Dominus petita concedet, juxta illud: quicquid orantes petitis, credite, quia accipietis, & evanget vobis, Marc. cap. 11.

44 **Q**uamobrem, cum ad hujusmodi expellenda benedictionibus, orationibus, & signo crucis remedia haberi possint, cur ad excommunicationes, & maledictiones confugiendum? Præterea, cum excommunicatione nulla major pœna in Dei Ecclesia reperitur, ideo sobrie, & magna circumspeditione ea est adhibenda, & nonnunquam feriri in subsidium, cum verò alia remedia non suffragantur, ad excommunicationis remedium recurri potest, concil. Trident. in c. 3. & quod, si executio, de reformat. sess. 25. & contra homines

baptizatos tantum, cap. omnis Christianus, n. quest. 3.

45 Tum & si contra locustas, bruchos, mures, erucas, & similia, quæ super terram videntur excommunicationis sententiam ferre liceret, eadem ratione contra mures, & vermes, qui pluries autumnali præsertim tempore, pluribus in regionibus demoliantur, sataque vastant universa, & contra quadrupedes, scilicet vulpes, & alia id genus animalia hominibus, & animalibus domesticis inimica, & noxia, idem remedium posset adhiberi, unde sequeretur, quod

- 41 Hodie verò † pius stylus inolevit, quo Univerſitates ad huiusmodi infeſta, & damnosa animalia expellenda, & agrorum fertilitatem à Deo impetrandam à ſummo Pontifice generales facultates abſolvendi obtinent, quarum vigore Epifcopus pontificaliter indutus, vel Vicarius generalis abſolutionem concedit tenoris infraſcripti.
- 42 Univerſitates, † & Homines huius terræ N. hac vice auctoritate Sanctiſſ. D. N. Pauli Papæ V. nobis in hac parte conceſſa abſolvimus à quibuſvis excommunicationis, ſeu maledictionis ſententijs, cenſuris, & pœnis quocumque modo per eos ignorantèr incurſis, ſine tamen alicujus præjudicio.
- 43 Item ex parte Omnipotentis Dei, ac dicti Sanctiſſ. D. N. Papæ omnium dictæ Terra perſonas utriuſque ſexus agror, poſſeſſiones, & bona quacumque benedicimus.
- 44 Præterea omnibus ijs, qui conſeſſi, & contriti poſt expletum jejunium, ſacram Communionem ſumpſerint, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remiſſionem concedimus, & elargimur.

BENEDICTIO SEMINVM OLEORVM & Leguminum.

Adjutorium noſtrum, &c. Domine exaudi, &c. Dominus vobifcum, &c.
Oremus.

DE Domine petimus, & rogamus, ut hæc ſegetum, fructuum, oleorum, leguminum, & herbarum ſemina oculis tuis ſerenis aſpicias, ſicut enim teſtatus es Moysi ſamulo tuo in Terra Aegypti, dicens: dic filiis Iſrael. cum ingreſſi fuerint terram Promiſſionis, quam eis Dominus Deus daturus eſt, primitias frugum ſuarum offerant ſacerdotibus, & erunt benediſta, ita, & nos oramus Domine auxilium miſericordiæ tuæ ſuper hæc ſemina, ex quibus fructus de terra ſuſcipere ſperamus, ut non grandio illa ſuccidat, non turbo tempeſtatis detruncet, non aquarum inundatio abducat, non aëris immutatio exterminet, ſed tua ſancta bene † dictione munita, fructifera, & ſuperabundantia propter animarum, & corporum humanorum utilitatem, & uſum ad pleniffimam maturitatem perducere digneris. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Aspergatur aqua Benediſta.

Oremus.

PReces noſtras, quaſumus Domine clementer exaudi, ut qui juſtè pro peccatis noſtris affligimur, & avium, vermium, murium, locuſtarum, & aliorum animalium perſecutionem partimur, pro tuæ nominis gloria, ab ea miſericorditer liberemur, ut procul à tua potentia expulſi, nulli noceant, & hos campos, agror, poſſeſſiones, vineas, prædia, & aquas in tranquillitate dimittant, quatenus ex eis ſurgentia, & orta tuæ majeſtati diſerviant, & noſtra neceſſitati ſubſerviant. Per Chriſtum, &c.

Ore.

Oremus.

Omnipotens sempiternus Deus, omnium bonorum remunerator, & peccatorum maximè miserator, in cuius nomine omnia genera sibi sunt Cœlestia, Terrestria, & Infernalìa, tua potentia nobis peccatoribus omnipotenter concede, ut, quod tua misericordia confisi, agimus, per tuam gratiam efficacem consequamur effectum, quatenus pestiferos vermes, mures, aves, locustas, & alia animalia per nos servos tuos maledicendo, maledicas: segregando, segregas, exterminando, exterminas, ut per tuam clementiam ab omni peste eorum liberati gratiarum actiones maiestati tue liberi referamus. Per Christum, &c.

Exorciza vos pestiferos vermes, mures, aves, locustas, & alia animalia pradiis, & eorum fructibus, quomodolibet infesta & nociva per Deum Patrem omnipotentem, per Iesum Christum Filium eius, & Spiritum Sanctum ab utroque procedentem, ut omni tempore confestim recedatis ab agris, campis, vineis, pradiis, & possessionibus huius Terræ. N. nec ullo tempore in eis habitetis, sed ad ea loca transeat, in quibus nemini nocere possitis, pro parte omnipotentis Dei, & totius Curie Cœlestis, & Ecclesiæ S. Dei vos maledicens, ut quocumque ivenitis sitis maledicti, deficientes de die in diem, in vos ipsos, & decrecentes quatenus de vobis reliquæ nullo in loco inveniatur, nisi necessarie ad salutem, & usum humanum, quod prestare dignetur qui venturus est iudicare vivos, & mortuos, & seculum per ignem. Amen.

Oremus.

Domine Iesu Christe, qui Jordanis Flumen benedixisti, & in eodem baptizatus, aquas mundasti, & purificasti, ut elementum salubre efficeretur, & in remissionem peccatorum, & has aquas quoque benedicere, & sanctificare, & mundare digneris, ut nihil in eis noxium, nihil pestilens, nihil inscius, nihil corrumpens remaneat, sed omnia pura, & munda in eis efficiantur, quatenus, quæ ad usum humanum ex eis creata sunt cum salute nostra, & gloria sua assumamus. Per Christum, &c.

Ad iutorium nostrum, &c. Domine exaudi, &c. Dominus vobiscum, &c.

Oremus:

Benedicat nos Deus, Deus noster, & Terris nostris ubertatem concedat, & centuplum amplifaciat fructus earum, ut viventes in exultatione manipulos nostros colligamus. Per Christum, &c.

Aspergatur aqua Benedicta:

Oremus.

Deus, qui harum arborum plantas tua visitatione, & providentia protectas esse voluisti, nunc etiam, ut easdem benedicere, & sanctificare digneris, precamur, ut quicumque ex fructibus earum sumpserint, sani & incolumes esse valeant, Per Christum, &c.

Oremus.

Benedicte Domine omnes fructus arborum huius Terræ N. & presta, ut qui ex eis in tuo nomine vescuntur, corporis, & anima sanctitate potiuntur. Per Dominum nostrum, &c.

Oremus.

TE Domine Sancte Pater omnipotens æterne Deus supplices deprecamur, ut misericordia tua iugiter nobis concedas mesium sufficientem copiam, fructuum omnium largitatem

M m m 2

vii

tribuas, vinearum quoque & arborum sætus, proventusque omnium rerum, atque ab ipsis omnibus pestiferum fidus, tempestatis procellam, & grandinis fragorem, & universa mala amovere digneris, Per Christum, &c.

Oremus.

Omnipotens sempiternæ Deus, multiplica super nos misericordiam tuam, & preces nostras benignus exaudi, ut in fruges omnes præsentis, & futuræ sæculorum tuorum veniat sperata bene & dictionis ubertas, ut repleti de frugibus tuis in tuo nomine, de tua gratia semper exultent. per Dominum, &c.

Oremus.

Omnipotens æternæ Deus, Majestatem tuam supplices exoramus, ut omni tempore hujus Terræ segetes ad maturitatem fertilitatis perducere digneris, ut esurientium animæ bonis affluentibus replearis, & egeni, pauperesque laudent nomen tuum. Per Christum Dominum nostrum Amen.

Oremus.

Misericordiam tuam Domine supplices exoramus, ut animalia sæculorum tuorum, sive quæ infirmitate, aut morbo vexantur, sive quibus infirmitates, ac morbi imminet, in nomine tuo, atque tuæ bene & dictionis virtute sanentur, infirmitatesque omnes arceantur, extinguaturque in eis omnis diabolica potestas, & ne ulterius agrotent, tu eis Domine sis defensor, ac remedium sanitatis. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, Qui tecum vivis, & regnat in unitate Spiritus sancti Deus &c.

Aspergatur aqua Benedicta.

Auctoritate etiam ordinaria poterunt locustæ, bruchus, & hæc similia animalia modo præmissa, incipiendo, ut supra, adjutorium nostrum: Te, Domine petimus, &c. Et proseguendo usque in finem exorcizari segetes, fructus, & agri benedici, quod si firma fide hoc fiat, Dominus petita concedet, juxta illud: quicquid orantes petitis, credite, quia accipietis, & evanget vobis, Marc. cap. 11.

44 **Q**uamobrem, cum ad hujusmodi expellenda benedictionibus, orationibus, & signo crucis remedia haberi possint, cur ad excommunicationes, & maledictiones confugiendum? Præterea, cum excommunicatione nulla major pœna in Dei Ecclesia reperitur, ideo sobrie, & magna circumspeditione ea est adhibenda, & nonnunquam feriri in subsidium, cum verò alia remedia non suffragantur, ad excommunicationis remedium recurri potest, concil. Trident. in c. 3. & quod, si executio, de reformat. sess. 25. & contra homines

baptizatos tantum, cap. omnis Christianus, n. quest. 3.

45 Tum & si contra locustas, bruchos, mures, erucas, & similia, quæ super terram videntur excommunicationis sententiam ferre liceret, eadem ratione contra mures, & vermes, qui pluries autumnali præsertim tempore, pluribus in regionibus demoliantur, sataque vastant universa, & contra quadrupedes, scilicet vulpes, & alia id genus animalia hominibus, & animalibus domesticis inimica, & noxia, idem remedium posset adhiberi, unde sequeretur, quod

quod excommunicationis gladius, qui tam sobriè, & tam cautè est exercendus temere, & levibus de causis incureretur, ex quo magis contemni posset, quàm formidari, & perniciem potiùs pareret, quàm salutem, contra ejusdem sacri concilij Tridentin. dispositionem, dict. capit. 3. in princ. de reform. sess. 25. cap. multi, vers. auferre malum, 2. quest. 1. Pluribus etiam ac solidis fundamentis Doctorum animalia excommunicari, & anathematizari non posse, probat idem Cassan. dict. conf. 1. par. 5. à princ. usque ad numer. 150. licet postea contrariam partem amplectatur, quam tamen non probat, ut cuicumque illud legenti patet ad sensum.

46 Theologi autem ꝑ tenentes, quod animalibus irrationalibus maledicere liceat, loquuntur in terminis peccati, an, scilicet, illis maledicere sit peccatum, & in his terminis post Cajet. loquitur Cardin. Tolet. ubi inquit, quod ratione mali ab ipsis illati possunt maledici. Quia non est, tam maledicere creaturæ, quam malo, ut in instruct. sacer. lib. 4. capit. 13. numer. 7. & propterea non est peccatum, illi extrajudicialiter maledicere; sed judicialiter excommunicari, aut maledici non possunt, idque credere, vel excommunicare superstitionis esse, tenet Navar. in conf. 5. alias 57. num. 8. & 12. de sent. excom. lib. 5. par. 2. Qui in terminis contra conf. Cassan. scripsit, & Grass. decis. aur. cap. 7. numer. 15 in quos postea supra à me in rem hanc congesta forte incidi, necum ob id, quod idem cum illis senserim, gratulatus, arg. Idem in cap. Valentinianus, §. cum autem 63. distin. excommunicari, aut anathematizari non potest, nisi homo baptizatus ex supra allegat. quibus modo addo Navar. eodem

conf. 5. numer. 6. & Grass. eodem cap. 6. numer. 15.

47 Ea est enim dæmonis caliditas, ꝑ ut, cum manifestis, & apertis ictibus animas petere vereatur, occultis technis, falsisque nominibus sub specie boni miseris mortalibus conatur imponere, Hujus ideo astutia sæpe inducuntur homines ad credendum solis excommunicationibus, maledictionibus, & conjurationibus animalia irrationalia ex sententiarum, & maledictionum bonitate, & virtute fugari posse, in quibus tamen actionibus, quandoque dæmonis potestas operatur, qui è terris dicta animalia abstulit, & plerumque occidit, ut ita deceptos falsa credulitate detineat, eoque non principaliter in Deo, sed potius in eisdem operationibus confidentes, sibi manuteneat. Unde, cum hujusmodi manifestam superstitionem sapiant, non est illis in hærendum, Navar. dict. num. 12. & Grass. dict. cap. 6. numer. 22. & 13.

48 Eiusdem ferè generis est ꝑ quod dæmones solent cum viros, & mulieres seducunt, ut veneficijs veneficia curent applicanda. Habet enim astutus ille hostis delectum veneficarum gregem, quæ illius opera, & consilio pueros fascinant, infantes plerumque cum matribus, ac nutricibus venenis inficiunt, domestica animalia in ipsis ædibus ad extremam maciem, & ad necem malefico tactu perducunt, nihilque sceleris est, quod non intentent, sub tam scelestissimo ducè, nec raro in loco, ubi talia monstra degunt, tam immania admittunt, sed per alias urbes, & vicina oppida circumvolant sæpe realiter, & corporaliter de loco ad locum dæmonis opera sese transferentes, Sylv. in ver. hæresis, §. 3. numer. 6. & Mart. del.

Mmm 3 Rio,

Rio, qui plures casus, & exempla deducit in tom. 1. *Disquis. Magic. lib. 2. questio. 16. per tot.* de quibus etiam in *priori tom. cap. 36. de sortileg.* nonnulla retulimus.

Et quamvis (ut hoc in loco id obiter adjungam) quod ad dictam corporum translationem attinet, contrarium probare videatur, *capitulum Episcopi 26. quest. 5.* tamen nullam vim illud facere comprobat idem Martinus del Rio, qui ad contraria respondens *dictum cap. Episcopi* in omnibus his partibus est interpretatus. Nam, inquit, cum dictum capitulum sit concilii Ancyranum, & sit tantummodo decretum concilii particularis, seu provincialis contra mulieres, quæ simulant seludere cum Diana, &c. de cujus à Romano Pontifice approbatione non constat, non est tantæ auctoritatis, ut, quæ per eum fuerunt decisa, certa fide sint credenda, nisi quatenus sacræ Scripturæ, & ecclesiasticæ traditioni, & definitioni sanctæ Romanæ Ecclesiæ sunt, quæ tradit, consentanea, idem Martinus del Rio, *ead. sect. 16. §. quare magis, & §. quæ & quanta.*

49 Sed, † quod striges quandoque etiam non localiter, & realiter deferantur, sed interdum in imaginatione fiant, quæ ipsæ verè fecisse testantur, tenet Syl. qui de d. cap. *Intellectu etiam scripsit in dict. verb. hæresis, §. 3. num. 7. & seq. & dixi in eodem c. 36. num. 11. tom. 1.*

30 Quod autem † plures tradunt, humana corpora in aliam speciem, & formam dæmonis opera posse transformari, & ideò striges in lupos, cattos, simias, porcos, equos, asinos, & in alia animalia dæmonum virtute esse conversa, & quæque necessaria portare, & post peracta opera ite-

rum ad se redire, nec fieri in eis mentem bestialem, sed rationalem, humanamque servari, non sit verisimile, nam nulla arte, vel potestate animus, sed, nec corpus quidem aliqua ratione in membra, vel in lineamenta bestialia veraciter converti potest, sed phantasticum hominis, quod etiam cogitando, sive somniando per rerum innumerabilium genera variatur: & cum corpus non sit, corporum similes formas mira celeritate capit; sopitis autem, & oppressis homini sensibus corporeis, ad aliorum sensum figura corporea perducitur potest. Ita tamen, quòd corpus ipsum hominis alicubi jaceat, vivens quidem, sed multò gravius, atque oppressus, quam somno suis sensibus obferatis: phantasticum autem illud, veluti formatum in alicujus animalis imaginem alienis sensibus appareat, talisque homo sibi videatur, qualis sibi videri posset in somnis, portare onera, quæ onera, si vera sunt corpora, portantur à dæmonibus, ut illudant hominibus, partim vera onerum corpora, partim falsa, jumentum cernentibus, S. Aug. in *lib. de spir. & anim. cap. 26. tom. 2.* quem sequitur *Majol. de admir. nat. reb. colloq. 2. §. hæc probantur, pag. mibi 99.* quod alijs pluribus rationibus, & auctoritatibus comprobatur, *Martinus del Rio in tom. 1. disquis. Magic. lib. 2. c. 17. §. prior conclusio, & quest. 18. §. sed quando, & per tot.* Potest tamen dæmon † maleficijs hominem adeo fascinare, ut à diabolo obfessus, se putet in lupum verti, atque humanas vorare carnes, cum illud efficiat lupus verus, & quandoque dæmon ipse corpus lupo per simile assumit, aut hominem in hujusmodi forma ab alijs videri facit, *Syl. de Strig. lib. 2. 69.*

cap. 8. punct. 4. & Majol. ead. colloq. 5. quæ
verò pag. 100. habet enim dæmones pote-
statē supra phantasiā hominis, eamque
alienare, ut videatur bestia, seu bestiale
animal, eum non sit, Andr. de Iser. in tit.
de pecul. amat. in ver. & quamquam verita-
tem in const. Regn. Sicil. per D. August.
libr. 18. de Civit. Dei, cap. 18.

52. His insidijs † Satan, non tantum ani-
mas, quas assidue indefessus oppugnat, sed
etiam corpora, impetit, non tantum
spiritualis, quam corporeæ salutis everfor,
sed ut ad rem redeam, in hoc genere
aliud impurissimus ille molitur, non mi-
nus damnosum, nam, quos habet dæma-
naræ illius artis cultores, si magicis arti-
bus alicui noxā intulerint, aut ligaturis
matrimonia contracta dissolverint, aut
contrahenda impederint, eosdem per-
versè docet, salubria supersticiosi modis
remedia profiteri, & fascinosos in grave
scelus impellere, & unde vulnus illatum,
inde medicina petatur, & altera manu
venenum propinent, altera polliceri pos-
sint antidotum. His dolis instructus, &
arte pelagæ Satan divinum nomen affe-
ctans, miseros captat innumeros, diris
secum flammis, nisi respuerint, excru-
ciandos. Hic illi quæstus existit uberri-
mus. Nam multi hoc nomine decepti,
corporeæ potius, quam spiritualis salutis
avidī, dum aliquid mali ab huiusmodi
belluarum peste, aut aliunde, accepisse
suspiciantur, non ad divinam opem ora-
tionibus, alijve pijs operibus imploran-
dam, confugiunt, non peccata, tanquam
veram huiusmodi malorum causam, ex-
trudere pœnitentia student, sed malefi-
cos, striges, & sortilegos consulunt illo-
rum more, qui à scorpionibus isti ab eis-

dē solēt remediū petere, plus in diabolica
arte, quam in divino subsidio confiden-
tes, contra illud, *Levit. cap. 19.* Non de-
clinētis, inquit Dominus, ad Magos, nec
ab ariolis aliquid sciscitemini, ut pollua-
mini per eos, & † quàm hoc crimen Deo
exosum sit, multis in locis litteræ sacræ
testantur, & præsertim in ead. *Levit. cap.*
20. Anima inquit Dominus, quæ decli-
naverit ad magos & ariolos, & fornicata
fuerit cum eis, ponam faciem meam con-
tra eam, & interficiam illam de medio
populi sui, & in *1. d. cap.* vir sive mulier,
in quibus Pythonicus, vel divinationis
fuerit spiritus, morte moriantur, lapi-
dibus obruent eos, sanguis illorum sit su-
per illos & in *Deut. cap. 18.* Non invenia-
tur in te, qui lustrat filium suum, aut fi-
liam ducens per ignem, aut qui ariolos
sciscitetur, & observeat somnia, atque
auguria, nec sit maleficus, nec incanta-
tor, nec qui Pythones consulat, nec di-
vinos, aut quærat à mortuis veritatem.
Omnia enim hæc abominatur Dominus,
& propter istiusmodi scelera delebit eos
in introitu tuo. Hæc moyses, sic decipiun-
tur à Diabolo incauti homines ad venefi-
cos, & magos divertentes, qui dum exe-
cratissimæ arti, & ejus artifici Satanz
consentiunt medicinam quærentes, vel
quid simile grave peccatum admittunt,
& æternam sibi mortem inveniunt. Non
tamen reticebo sæpè numero fieri, ut
huiusmodi belluz falsa pronunciet, &
varia pro medicina venenum tribuant,
Deo sic permittente, juxta illud. *Isai. c.*
44. Irrita faciens signa divinorum, &
ariolos in furorem vertens, & apud *Isaiā*
cap. 47. veniet super te malum, & nes-
cies ortum ejus, veniet super te miseria,
quam

quam nescies, ita cum incantatoribus
cuis, & cum multitudine maleficiorum
tuorum, in quibus laborasti ab adolescen-
tia tua si forte quid profit ibi, aut si possis
fieri fortior, &c.

54 Magno ¶ stetit Sauli Regi Pythonissa,
ad quam consulendam accesserat, 1. Re-
gum cap. 28, maximo suo malo Israelitæ
Deum averfati divinationibus & incan-
tationibus operam dabant 4. Regum c. 17,
Cœlestem in se iram accedit Manasses ob-
servans auguria, & Pythones faciens 4.
Regum c. 21, Quot mala Pharaoni pepere-
runt arioli, & malefici, quibus contra Do-
minum utebatur, Exod. cap. 7. & 14, Et
Nabuchodonosor ē Regem Magi, & ma-
lefici, quos alebat, in extremum discrimē
conjecere Daniel. c. 2. Hoc demum scelus
adeo grave est, ut sicut divinam directe
majestatem offendit, ita severiorem cœli-
tus solet expectare vindictam.

55 Conjuraciones autem ¶ & adjurationes
à quibus mox fuimus digressi, non sunt ita
faciendæ, ut illæ ad irrationalia nocentia
referantur, sed ad ipsum Deum solum ea
moventem, quod tunc verè præstamus,
cùm illum obsecramus, ut dignetur illa
compescere aliquo modo suæ Majestati
grato vel referendo ad diabolum, & ei
præcipiendo Ecclesiæ potestate à Deo
tradita, ut cesset à movendo, ducendo, 56
& erigendo, ac retinendo illa contra nos
D. Thom. 2, 2, q. 90, art. 3, in corpore, &
Navar. eod. conf. 5, n. 11. & exorcismis ec-
clesiasticis, quos publicus Ecclesiæ usus
recepit, & approbavit, ut supra sub n. 41,
& sequenti non quibuscunque privati
comminiscuntur hujusmodi animalium
depulsiones probari, testatur Martin.
del Rio *Disquisit. Magic. lib. 3. par. 2. q.*

4. sectione 8. §. tertio licet tom. 2. Precibus
tamen & ligno crucis, ut dictum fuit,
& aqua benedicta, quatusus fuit Sanctus
Vincentius, ut loco supracitato, num. 39.
hujusmodi infesta animalia expelluntur,
præmissa etiam à populo Sacramentali
confessione sacerdotibus idoneis, & ap-
probatis facta, sacraque communionem
sumpta in dictis processionibus, illisque,
si opus fuerit, triduo piè, & devotè pera-
dis, à sacerdote sacris vestibus induto,
præmissa etiam oratione Dominica, Sa-
lutatione Angelica, & Symbolo Athana-
sij contra demones permessa est conjura-
tio, ut abstineant ab usu irrationalium in
damnum, & præjudicium generis huma-
ni, illaque in loca, unde venerunt, redi-
re permittant, & fugiant à facie sacrosan-
ctæ crucis, quæ eisdem demonibus osten-
datur, & ejus virtute jubeantur fugere,
& relinquere sua maleficia ad laudem, &
gloriam Domini Nostri Iesu Christi, & si
primæ conjurationi non paruerint, altera
reperatur, & tertia, donec dicto audien-
tes fuerint cum firma fide, se quod petunt,
aut quod animabus magis expedierit, cer-
tò impetratos, ut per D. Thomam 2. 2.
quæst. 83 art. 5. Navar. in Enchirid. de orat.
cap. 19. num. 162. & in dicto consilio quinto,
alias 57. num. 13. usque in fin.

56 Quodd, si quæ adhuc firmam haec
contulimus, nondum satis lectori fece-
rint, clarioraq; fortasse quisque depolceret
nil promptius duci posset, nec accom-
modatius, quàm ipsius Dei omnipotentis vox
talia docentis, ac promittentis. Apparens
enim Deus nocte Salomoni dixit. Au-
divi orationem tuam, & elegi locum
istum mihi in domum sacrificij. Si clau-
sero cœlum, & pluvia non fluxerit,
&

& mandavero, & præcepero locustæ
& devoret terram, & misero pestilen-
tiam in populum meum conversus autem
populus meus, super quos invocatum est
nomen meum, deprecatus me fuerit, &
exquisierit faciem meam, & egerit pœ-
nitentiam à vijs suis pessimis, & ego ex-
audiam de cælo, & propitijs ero peccatis
eorum, & sanabo terram eorum. Oculi
quoque mei erunt aperti, & aures meæ
erectæ ad orationem ejus, qui in loco
isto oraverit. *Paralip. lib. 2, cap. 7*, ex quo
textu facillè colligitur, nihil agere, qui
calamitatibus vexati, orationis, & pœ-
nitentiæ remedio postposito, aliunde sibi
accersant auxilium, execrationibus ma-
gis freti, quàm precum, pœnitentiæ quæ
virtute, quæ simul junctæ, quæcumque
homini necessaria sunt, solæ præstare
possunt, orationis enim vis, & efficacia
cælum aperit, & claudit: oratio solvit
vincula Petri, & Pauli dilatavit prædica-
tionis fiduciam. Oratio caminum ignis
extinguit, ora leonum conclusit, sedi-
tionem compescuit, oratio Paradisum
aperuit, oratio cæli cardines referavit.
Oratio sterilem fecundavit. Oratio Cor-
nelij cælos penetravit. Oratio publica-
num justificavit, Sanctus Ioannes Christo-
stomus *de red. suo ab Asia homil. 3*, Et Iesus
ait: habete fidem Dei. Amen dico vobis,
quicumque dixerit huic monti tolle te,
& mitte te in mare, & non hæsitaverit
in corde suo, sed crediderit, quia quod-
cumque dixerit, fiat, fiet ei. Propterea
dico vobis omnia quæcumque orantes
petitis, credite, quia accipietis, & eve-
niet vobis *Marc. cap. 11*.

76 Sanctus † Gregorius Thaumaturgus
non procul ab Amasea saxum ingens ve-

lut collis, cum ædificando templo esset
impedimento, solo jussu summovit. Quo
miraculo ethnicorū idololatrum quæ ædi-
tuus, cum propinquis omnibus relicto
gentilismo ad Christi fidem conversus
est, Gregorius Nissenus, *in vita ejusdem*
apud Suriium tomo 4, Sanctus Theodo-
rus Siccorum, in dilatatione templi San-
cti Gregorij magna rupes obstabat,
neque à fabris quavis arte excindi po-
terat, at illi jussit voce aliò se conferret,
permitteretque Ecclesiæ Dei locum dila-
tari; paruit rupes, cui jussum id fuerat,
migravitque, dimissa sibi illæsa arbore,
cui id non fuerat jussum. Gregorius
Presbyter in vita ipsius Theodosij apud
Lipoman. *tom. 7*. & Honorius † vir Dei
cum magna moles saxea, quam quinquaginta boum juga loco non movissent,
hortulum magno incommodo afficeret,
sola oratione procul transtulit, Gregor.
Dialog. lib. 1, cap. 7. & Majol. *de admira-*
rand. nat. reb. colloqu. 18. §. assentiar, &
ego, pag. mibi 806.

78 Sarraceni † Evangelium Christi bla-
sphemare volentes, omninò incumben-
bant, ut Christiana Adlogio è Regione
Tarvisina Regni Mosul detruderetur, &
accitis igitur Christianis, proposuerunt
oportere eos, vel propriæ fidei signum
aliquid edere, aut loco cedere, ac solum
vertere, montem enim illis esse transfa-
rendum, quòd sic dicitur Christi dogma-
ta. Absterrita tota Christiana plebs,
miracula faciendi virtutem apud se non
agnoscens, mœsta cœpit esse, tunc vir
quidam Christi fervens amore, & fide,
confortavit pusillanimes, & fusa oratione
ad Dominum, cum tota fiducia monti
jussit, ut aliò se transferret in nomine

Nnnn

sanctæ

sanctæ, & individuæ Trinitatis, & translatus est. Quo miraculo multi Sarracenorum conversi, Christi fidem susceperunt. Marc. Polyt. navig. lib.

1. c. 18. & Majol. de admir. nat. reb. qui alias auctoritates adducit, colloq. 16. §. post hæc omnibus seculis, pag. mibi 728.

DE IVDAEIS, ET SARRACENIS.

Cap. IV.

S U M M A R I U M.

<p>1 Iudæi ipsi bruti sunt deteriores,
Ad Christi fidem conversi retinent jus successione, ibidem.</p> <p>2 Possunt petere legitimam vivo patre.</p> <p>3 Sunt in fide instruendi, & à quibus.</p> <p>4 A suis domesticis, & parentibus sunt segregandi.
Ad fidem non sunt cogendi, ibidem.</p> <p>5 Antequam baptizentur, quandiu expectandum.</p> <p>6 Non debent per vim baptizari.</p> <p>7 Et quare.</p> <p>8 Idem, quod supra, num 4.</p> <p>9 Restitutio non datur contra impressionem characteris.</p> <p>10 Dolus, quo quis ad bonum inducitur, non imputatur.</p> <p>11 Iudæi in delictis ecclesiasticis subsunt foro ecclesiastico, & in quibus.</p> <p>12 In quibus delictis subsunt foro seculari.
Iudex ecclesiasticus in causis misti fori, etiam contra Hebraos jus habet preventionis, ibidem.</p> <p>13 Iudæi nondum conversi non possunt dici hæretici, & quare.
Infideles non possunt esse hæretici, & quare, ibidem.</p> | <p>14 Neophyti contumaciter Iudæizantes, tanquam hæretici, sunt puniendi.</p> <p>15 Iudæi, si fiant Sarraceni, non puniuntur.
Limita, ibidem.</p> <p>16 Iudæi non possunt excommunicari, & quare.</p> <p>17 Idem, quod supra num. 11.</p> <p>18 Ancharani opinio reprobat.</p> <p>19 Idem, quod 12.</p> <p>20 Idem, quod supra num. 11.</p> <p>21 Idem.</p> <p>22 Idem.</p> <p>23 Hæreticorum fautores sunt ipso jure excommunicati.</p> <p>24 Idem, quod supra num. 11.</p> <p>25 Idem.</p> <p>26 Iudæi Christianos probro habent, & ludibrio.</p> <p>27 Iudæi, si contra legem suam peccent, puniuntur à Iudice ecclesiastico.</p> <p>28 Iudæis publica officia minimè committenda.
Et quare, ibidem.</p> <p>29 Iudæi sunt infames.</p> <p>30 Iudæorum azima Christianis non licet comedere.</p> |
|---|--|

31 Iudæi.